

strana bola neopodstatnene zvýhodnená a prezentovala dôkazy, pričom z pozície moci zabránila druhej strane urobiť to isté.

Na margo jednostrannosti dôkazov NS ČSFR prikázal Krajskému súdu v Bratislave vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by umožnili aj druhej procesnej strane získať rovnocenné postavenie. KS v Bratislave však vo svojom rozsudku na viacerých miestach konštatuje, že navrhnuté dôkazy vykonať nemohol (ako je uvedené vyššie).

V roku 2004 označil Krajský súd v Bratislave výpovede svedkov z tohto obdobia (1981-1982) za vierohodné, ignorujúc tak fakt, že obžalovaní nemali možnosť vyjadriť sa k týmto dôkazom v čase ich získania, brániť sa proti nim, vyvracať ich a predkladať svoje obhajobné dôkazy, ako aj ignorujúc princíp rovnosti zbraní a zásady prevzaté do nášho právneho poriadku po pristúpení k Dohovoru a k ďalším medzinárodným dokumentom. Konštatovanie Krajského súdu v Bratislave v rozsudku, že „Najvyšší súd Českej a Slovenskej federatívnej republiky nekonštatuje nezákonnosť dovtedy vykonaných dôkazov, ale ich neúplnosť, resp. že súd v prvom konaní vyhodnotil niektoré dôkazy bez toho, aby ich vykonal“, je zavádzajúce. NS ČSFR v zrušujúcom uznesení výslovne uvádza: „Všeobecnou vadou v postupe Krajského súdu a Najvyššieho súdu je ich nesprávny prístup k obhajobe obvinených. Bola v niektorých prípadoch bez akéhokoľvek preverenia odmietnutá a dôkazy, ktorými mohla byť overená, neboli vykonané. Obhajoba obvinených bola v týchto prípadoch posudzovaná len vo svetle dôkazov, ktoré vyznievali jednostranne v neprospech obvinených. V dôsledku toho bola obhajoba obvinených a priori považovaná za nevierohodnú a odmietnutá.“

Obžalovaní tak boli obratí o možnosť oprieť sa o dôkazy v ich prospech, a to tak v predchádzajúcom konaní, ako aj súčasnými súdmi (ktoré jednak nevykonali dôkazy, ktorých vykonanie NS ČSFR uložil, ako ani nebrali do úvahy už prv riadne vykonané dôkazy, i keď v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave nebola preukázaná existencia archívnych dôkazov). Už len vzhľadom na tieto skutočnosti je nemožné dosiahnuť rovnosť zbraní, a teda ani spravodlivý proces v tejto veci. Niektoré úkony sa už nikdy nebudú dať opakovať a voči niektorým vykonaným úkonom sa už nikdy nebude dať účinne brániť.